

به مناسبت روز بزرگداشت فردوسی :

قطعه ای از خاک ایران،

ارمغانی از پاسارگاد

به پاس ۳۰ سال شاهنامه پژوهی

به فریدون جنیدی تقدیم شد

انجمن مثنوی پژوهان ایران - شاهین سپنتا : فریدون جنیدی ، شاهنامه پژوه و ایران شناس ، فردوسی را یگانه کسی دانست که درفش همواره بر افراشته کاویان ایرانیان را در گذر تاریخ ایران به دوش گرفته است.

فریدون جنیدی که به مناسبت ۲۵ اردی بهشت ماه ، روز بزرگداشت فردوسی به اصفهان رفته بود در نشست انجمن مثنوی پژوهان ایران در حالی که اشک شوق بر گونه هایش روان بود و صدای لرزان نشانگر انگیزش درونی اش بود با اشاره به اعلام سال اتحاد ملی و نقش فردوسی و شاهنامه در ایجاد همبستگی ملی از شهرداری اصفهان خواست تا به تعهدات خود در تکمیل پروژه نیمه کاره بنیاد فردوسی در اصفهان ، عمل کند. وی در این مورد افزود : مگر ما برتر و بالاتر و برافراشته تر از درفش شاهنامه فردوسی در ایران داریم ؟ مگر اتحاد ملی ما وابسته به شاهنامه نیست ؟ پس چرا شهرداری اصفهان در مورد اتمام کار ساخت بنیاد فردوسی اقدام نمی کند و مردم اصفهان به عنوان پایتخت فرهنگی ایران خواستار این کار نمی شوند ؟

لازم به یادآوری است که کار ساخت بنیاد فردوسی از سال ۱۳۷۲ خورشیدی در یک قطعه زمین سنگلاخ و متروک در کرانه زاینده رود در پشت تپه اشرف و در کنار پل شهرستان به همت محمد علی کاروان پور و با بودجه شخصی او آغاز شد اما برای تکمیل طرح و تامین هزینه های سنگین آن ، دخترش دکتر مریم کاروان پور تعهد نمود تا ۱۲ هزار متر از زمین های خود را به شهرداری واگذار نماید و شهرداری نیز متقابلاً تعهد نمود تا کار اتمام ساخت بنای این بنیاد را برعهده گیرد. اما از آن زمان تاکنون این طرح با همه هزینه های سنگینی که دربر داشته به صورت نیمه کاره رها شده است و شهرداری اصفهان برای اتمام آن اقدامی نکرده است.

در پایان سخنرانی استاد فریدون جنیدی که درباره روش های کار او در سنجش بیت های افزوده به شاهنامه بیان شد ، انجمن مثنوی پژوهان ایران به پاس ۳۰ سال تلاش شبانه روزی استاد فریدون جنیدی در راه بازشناسی تاریخ و فرهنگ ایران ، افزون بر یک جلد کتاب شرح مثنوی « گنج روان » اثر استاد علی عربیان ؛ به عنوان یک حرکت

نمادین قطعه ای از خاک مقدس ایران را که از پاسارگاد و به نشانه میراث فرهنگی در معرض خطر ایران به ارمغان آورده بود و در داخل یک جعبه ارزشمند هنری خاتم، کار دست هنرمندان اصفهانی تعبیه شده بود به عنوان با ارزش ترین هدیه به ایشان تقدیم نمود و در حالی که سرود ملی ای ایران در تالار طنین انداز بود و حاضران یک صدا آن را می خواندند، دکتر جنیدی در برابر دیدگان دوستداران ایران زمین، بر آن بوسه زد و بر آستانش سر سایید.

گفتنی است که دکتر فریدون جنیدی، ایران شناس، کارشناس زبان های باستانی و شاهنامه پژوه در بیستم فروردین ماه سال ۱۳۱۸ خورشیدی در روستای فیضان نیشابور دیده به گیتی گشود. دوران نوجوانی و جوانی خود را به پژوهش در شاهنامه فردوسی سپری کرد. در سال ۱۳۵۸ « بنیاد نیشابور » را بنیان نهاد و به آموزش زبان های ایرانی و پژوهش های فرهنگی پرداخت. حاصل یک عمر تلاش و کوشش او نگارش کتاب های با ارزشی درباره تاریخ و فرهنگ و زبان های ایرانی است که افزون بر نسخه ویراسته شاهنامه که بیش از ۳۰ سال از عمر خود را صرف آن نموده است و به زودی منتشر خواهد شد، از دیگر آثار او می توان به کتاب های « فرهنگ واژه های اوستایی »، « خود آموز خط و زبان ایران پیش از اسلام »، « زروان، سنجش زمان در ایران باستان »، « نامه فرهنگ ایران »، « زمینه شناخت موسیقی ایران »، « کارنامه ابن سینا »، « مجموعه یازده جلدی داستان های رستم پهلوان »، « حقوق بشر در جهان امروز و حقوق جهان در ایران باستان »، « زندگی و مهاجرت آریاییان بر پایه گفتارهای ایرانی »، « داستان ایران » و ... اشاره کرد.